

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

Fantastic Cencic

Christian Schumann
sef - conductor

Max Emmanuel Cencic
kontitenor - countertenor

Konzermaister Ellen Jewett

21 Ekim October 2017

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Program

W.A. Mozart

Ascanio in Alba, KV.111

Cara lontano ancora

W.A. Mozart

Ascanio in Alba, KV.111

Ah di si nobil alma

W.A. Mozart

Mitridate re di Ponto, KV.74A

Venga Pur

G. Rossini

Hırsız Saksâğan Uvertürü | La Gazza Ladra Overture

G. Rossini

Tancredi

O Patria

ara interval

S. Prokofiev

Senfoni No.6, Mi minör, Op.111

Symphony No.6 in E minor, Op.111

I. Allegro moderato

II. Largo

III. Vivace

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Christian Schumann

şef conductor

2017-18 sezonunu açan Schumann, Hamburg'daki Elbphilharmonie'de iki James Bond performansını yönetti, ardından Amsterdam'daki Concertgebouw da dahil olmak üzere Hollanda'da çeşitli yerlerde konserler verdi. Sezonun ilerleyen günlerinde, Frankfurt ve Münih'teki

Harry Potter gösterilerinde Münih Senfoni Orkestrasını yönetecek ve ardından *Karlar Ülkesi*, *Casino Royale* ve *Yıldız Savaşları*'nın konser içinde film prodüksiyonlarının yer alacağı Almanya turnesine çıkacak.

Christian Schumann, Budapeşte'deki Orkestra Şefliği Yarışmasında birincilik ödülünü aldığı anda uluslararası üne kavuştu. Ardından Uluslararası Allianz Orkestra Şefleri Akademisinden aldığı bursla, Londra Filarmoni Orkestrası ve Royal Festival Salonunda Philharmonia Orkestrasıyla konserler verdi. O zamandan bu yana aralarında Staatskapelle Dresden, WDR Rundfunkorchester Köln, MDR Senfoni, Münchner Senfoni, Brüksel Filarmoni, Trondheim Senfoni ve Staatskapelle Weimar'ın da

bulunduğu orkestralarla çalıştı. Geçtiđimiz sezon, Helsinki Filarmoni, Turku Filarmoni, Macaristan Radyo Senfoni ve Nice Filarmoniyle konserler verdi. Bu sezon Lille Ulusal Orkestrası, Kopenhag Filarmoni ve Oslo Filarmoniyle konserler verecek, Teatro Colon'da Peter Eötvös'ün ikonik operası *Three Sisters*'ın yeni bir prodüksiyonunu yönetecek.

Schumann, Bayerische Staatsoper ve Varşova'daki Theatre Wielki'de Peter Eötvös'ün *Die Tragödie des Teufels* ve *Lady Sarashina* operalarını yönetti. Ayrıca Grand Theatre Avignon'da *Senza Sangue* ve Bartok'un *Mavisakalın Şatosu*'nu içeren programda yer aldı. 2006-09 yıllarında Theatre St. Gallen'de orkestra şefi olarak görev yaptı. Bu süre içinde, Bizet'nin *Carmen* ve Strauss'un *Der Rosenkavalier* yapıtlarını yönetti; kısa bir süre önce de aynı tiyatrodada Benjamin Schweitzer'in *Jakob von Gunten* adlı oda operasında sahneye çıktı.

Film müziklerine özel bir ilgi duyan Schumann, 2017 yazında Krakow Müzik Festivalinde (*Neverending Story*) olduğu gibi çoğunlukla arena konserlerini kapsayan önemli projelerde yer aldı. 2016-17 sezonunda Tenerife Senfoni Orkestrasıyla FIMUCITÉ festivaline katılan sanatçı, Strazburg'da Festival Musica'da SWR Senfoniyle, Nice'de MANCA festivalinde Nice Filarmoniyle sahneye çıkarak Philippe Schoeller'in *J'accuse* yapıtını seslendirdi. Schumann, film ve video oyunları için yapılan kayıtlarda orkestra şefi olarak yer aldı.

Christian Schumann, 2007 yılında, orkestra şefliği ve bestecilik dallarında eğitim gördüğu Weimar Franz Liszt Üniversitesinden yüksek lisans derecesini aldı. Burada Nicolás Pasquet ve Michael Obst ile çalıştı.

Opening the 2017-18 season, Christian Schumann conducts two James Bond film-in-concert performances at Elbphilharmonie in Hamburg followed by symphonic and film concerts in the Netherlands including the Concertgebouw in Amsterdam. Later in the season, he will come back to Münchner Symphoniker to conduct Harry Potter shows in Frankfurt and Munich, before embarking on an all-German tour featuring film-in-concert productions of *Frozen*, *Casino Royale* and *Star Wars*.

Schumann came to international attention when he won the First Prize at the International Conducting Competition in Budapest. He then went on to secure the

International Allianz Academy for Conductors Scholarship which led to a number of important debuts including London Philharmonic Orchestra and the Philharmonia Orchestra at the Royal Festival Hall. Since then, he has worked with a number of important orchestras including the Staatskapelle Dresden, WDR Rundfunkorchester Köln, MDR Sinfonieorchester, Münchner Symphoniker, Brussels Philharmonic, Trondheim Symfoniorkester and Staatskapelle Weimar. Last season he debuted with the Helsinki Philharmonic Orchestra and Turku Philharmonic, Hungarian Radio Symphony and Orchestre Philharmonique de Nice, while the 2017-18 season sees his debuts with the Orchestre National de Lille, Copenhagen Philharmonic and Oslo Philharmonic orchestras. Among the opera highlights is a brand-new production of Peter Eötvös' iconic opera *Three Sisters* at Teatro Colón.

Considering Peter Eötvös as one of his mentors, Christian Schumann has appeared at major opera houses such as Bayerische Staatsoper and Teatr Wielki in Warsaw conducting his operas *Die Tragödie des Teufels* and *Lady Sarashina* respectively. At Grand Theatre Avignon he conducted a double-bill featuring Eötvös' *Senza Sangue* and Bartók's *Bluebeard's Castle*. Schumann has also enjoyed a long-term relationship with the Theater St. Gallen where he was Kapellmeister from 2006-09. During his tenure he led performances of Bizet's *Carmen* and Strauss' *Der Rosenkavalier*, while most recently he returned to the theatre for a chamber opera *Jakob von Gunten* by Benjamin Schweitzer.

Schumann's special affinity for film music has led him to conduct major projects often to arena audiences, such as at the Krakow Film Music Festival in summer 2017 (*Neverending Story*). In 2016-17 Christian Schumann also appeared at FIMUCITÉ Festival with the Orquesta Sinfónica de Tenerife, as well as at Festival Musica in Strasbourg and MANCA Festival in Nice to perform *J'accuse* by Philippe Schoeller with the SWR Sinfonieorchester and Orchestre Philharmonique de Nice respectively. Schumann has conducted a number of recordings for film and video gaming.

Schumann received a Master of Arts Degree at the Franz Liszt University Weimar majoring conducting and composition (2007). His professors were Nicolás Pasquet and Michael Obst.

Max Emanuel Cencic

kontrtenor countertenor

Günümüzün en büyüleyici ve çok yönlü şan sanatçılarından biri olan Max Emanuel Cencic, kendini 18. yüzyıl müziklerinin yeniden canlandırılmasına ve performansına adanmıştır.

2016-17 sezonunda pek çok heyecan verici projede yer alan sanatçı, Berlin'deki Staatsoper Unter den Linden'de Gluck'un *Orfeo ed Euridice*'sini seslendirdi; Salzburg Pfingstfestspiele ve Madrid'deki Auditorio Nacional'de ilk kez sahneye çıktı ve Frankfurt Operasında Gluck'un Ezio'sunun yeni prodüksiyonunda rol aldı. Ayrıca Karlsruhe'de 2017 Handel Festspiele'de yönetmenliğini de üstlendiği *Arminio*'nun sahne uyarlamasında rol aldı. Sanatçı, 2017'de Wiesbaden'deki Hessisches Staatstheater'de düzenlenen Mayıs Festivalinde Hasse'nin *Siroe*'sinde hem solist hem de yönetmen olarak görev aldı.

Cencic, dikkat çekici mezzo-soprano sesiyle Barok şarkılarının hem teknik açıdan mükemmel hem de modern ve duygusal olarak etkileyici olabileceğini ortaya koyuyor. Cencic, yirmi yılı aşkın süredir, Wiener Staatsoper, Theater an der Wien, Opernhaus Zürich, Opéra Royal de Versailles, Bayerische Staatsoper, Staatsoper Unter den Linden Berlin, Barcelona'da Gran Teatro del Liceu, Paris'te Théâtre des Champs-Élysées ve Brüksel'de La Monnaie gibi birinci sınıf operalarda sahneye çıkıyor. Hamburg'da Laeiszhalle, New York'ta Carnegie Hall, Londra'da Barbican Center, Amsterdam'da Concertgebouw, Viyana'da Musikverein, Moskova'da Tchaikovsky Hall'da konserler veren sanatçı çok sayıda festivalde de sahneye çıktı. Düzenli olarak William Christie, René Jacobs, Ottavio Dantone, Diego Fasolis, George Petrou, Emmanuelle Haïm ve Riccardo Muti gibi şeflerle çalışıyor. Şan sanatçısı olarak eğitimine Viyana Çocuk Korosunda başlayan sanatçı, 1992'den itibaren soprano olarak sürdürdüğü solo kariyerine, 2001'den bu yana kontrtenor olarak devam ediyor.

Sanatçı, çok sayıda proje, opera prodüksiyonu, CD kaydı ve geniş kapsamlı turnelerle dinleyicilerini büyülüyor. Parnassus Arts Productions'ın Sanat Yönetmeni olan sanatçı, burada İtalyan Barok akımının önemli yapıtlarının

canlandırılması, denetlenmesi ve sergilenmesinden sorumlu. Yapılan çalışmalar arasında, Leonardo Vinci'nin son operası *Artaserse*'nin yeniden keşfi yer alıyor. Yapıtın 1730'da Roma'da yapılan ilk gösterimi gibi, bu yeni prodüksiyonu da tamamı erkeklerden oluşan (ve beş kontrtenorun yer aldığı) bir kadro tarafından sahnelendi ve hem canlı performansı hem de CD kaydıyla büyük övgü aldı. 2013 ve 2014 yıllarında ECHO Klassik ödülünü, Preis der deutschen Schallplattenkritik ve Diapason d'or ödülleri alan CD, ayrıca Grammy'ye aday gösterildi. Vinci'nin *Catone in Utica* operasını kastında dört kontrtenorla ilham verici bir şekilde yeniden hayata döndüren Cencic'in, bu çalışmasının da hem sahne performansı hem de albümü aynı ölçüde başarılı oldu.

Geniş çaplı diskografisinde birkaç dünya prömiyeri yer alan sanatçı, Diapason d'Or, Preis der Deutschen Schallplattenkritik ve Hırvatistan'ın Porin Ödülü gibi çok sayıda ödül aldı. Albümleri Gramophone dergisinde birkaç kez "Editörün Seçimi" olarak sunuldu. Sanatçı, Fransız Kültür Bakanlığı tarafından Sanat ve Edebiyat Nişanıyla ödüllendirildi.

Yönetmen olarak da uluslararası üne ulaşma yolunda ilerleyen Cencic'in yönettiği, Hasse'nin *Sireo*'sinin canlı prodüksiyonu, bütün Avrupa'yı kapsayan bir turne yaptı; prodüksiyonun Decca etiketiyle CD'si de yayımlandı. 2016'da Karlsruhe'deki Handel Festivalinde, Handel'in nadiren sahnelenen *Arminio* operasında sanatçı yine hem baş solist hem de yönetmen olarak yer aldı. Önümüzdeki sezonlarda Cencic, Rossini'nin *La Donna del Lago*, Handel'in *Il Pastor Fido* ve Mozart'ın *Don Giovanni* yapıtlarının yeni prodüksiyonlarıyla yönetmenlik portföyünü genişletecek.

Max Emanuel Cencic is one of the most fascinating and versatile singing artists in the world today, and one dedicated to the revival and performance of the music of the 18th century.

His 2016-17 season will see many exciting projects, including Gluck's *Orfeo ed Euridice* at the Staatsoper Unter den Linden in Berlin, his débuts at the Salzburger Pfingstfestspiele and at the Auditorio Nacional in Madrid, as well as a revival of Gluck's *Ezio* at the Frankfurt Opera. Another high point will be a staged version of *Arminio* at the Handel Festspiele 2017 in Karlsruhe, which he will also direct. He will again fulfil

this dual role in Hasse's *Siroe* at the Mai-Festspiele 2017 at the Hessisches Staatstheater, Wiesbaden.

With his remarkable mezzo-soprano voice, Max Emanuel Cencic demonstrates that Baroque singing can be both technically brilliant and at the same time modern and emotionally engaging. For over two decades he has been performing in opera houses of the first rank, including the Wiener Staatsoper, the Theater an der Wien, the Opernhaus Zürich, the Opéra Royal de Versailles, the Bayerische Staatsoper, the Staatsoper Unter den Linden Berlin, Barcelona's Gran Teatro del Liceu, the Théâtre des Champs-Élysées, Paris and Brussels' La Monnaie. Concert engagements have taken him to the Laeiszhalle Hamburg, Carnegie Hall (New York), the Barbican Center (London), Amsterdam's Concertgebouw, the Wiener Musikverein and the Tchaikovsky Hall in Moscow. In addition he has sung at numerous festivals worldwide. He regularly works with such conductors as William Christie, René Jacobs, Ottavio Dantone, Diego Fasolis, George Petrou, Emmanuelle Haïm and Riccardo Muti. His education as a singer began as a member of the Wiener Saengerknaben (Vienna Boys' Choir), with a solo career as a soprano from 1992, and as a counter-tenor from 2001.

Cencic entrances his audiences with his numerous projects, opera productions, CD recordings, and extensive tours. As Artistic Director of Parnassus Arts Productions he is responsible for the conception, supervision and performance of important works of the Italian Baroque, among them the sensational re-discovery of Leonardo Vinci's last opera, *Artaserse*. As in its premiere in 1730 in Rome, this new production, performed with an all-male cast (including five counter-tenors), was widely praised, both in its live performances and on disc: it received ECHO Klassik awards in 2013 and 2014, the Preis der deutschen Schallplattenkritik and the Diapason d'or, and was nominated for a Grammy. His inspired revival of Vinci's opera *Catone in Utica*, with four counter-tenors in the cast, was equally successful, both on stage and as a CD recording.

His wide-ranging discography includes several world premiere recordings and has received a number of awards, among them the Diapason d'Or, the Preis der Deutschen Schallplattenkritik, and Croatia's Porin Prize. His discs have been "Editor's Choice" in Gramophone magazine on several occasions. The French Ministry of Culture made him a Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres.

Max Emanuel Cencic is also well on his way to international fame as director, as with the live production of Hasse's *Siroe*, which toured all over Europe and was released on CD by Decca. At the Handel festival in Karlsruhe in 2016, he again undertook the double role of lead singer and director of Handel's rarely performed opera, *Arminio*. In the coming seasons he will extend his directorial portfolio with new productions of Rossini's *La Donna del Lago*, Handel's *Il Pastor Fido* and Mozart's *Don Giovanni*.

Wolfgang Amadeus MOZART (1756-1791)

Ascanio in Alba, KV.111,
Cara lontano ancora, Ah di si nobil alma

Mozart, "Ascanio in Alba" operasını henüz on beş yaşındayken, 1771 yılında yazmıştır. İmparatoriçe Maria Theresia'nın oğlu Arşidük Ferdinand Karl ve Prenses Maria Beatrice d'Este'nin düğünü için bestelenen bu eser iki perdeden oluşmaktadır; librettosu Giuseppe Parini'ye aittir.

Pastoral opera örneği olan "Ascanio in Alba"ya konu olaylar, Antik Roma'nın doğduğu yer sayılan Alba Longa'da geçmektedir ve mitolojik karakterler üzerine kurgulanmıştır. İlk perde, Venüs'ün şehrin güzelliklerini övdüğü ve oğlu Ascanio'yu Alba'yı yönetmeye davet ettiği sahne ile açılır. Aynı zamanda Venüs, Ascanio ve peri kızı Sylvia'nın evliliğini müjdelir. Ancak önce Sylvia'nın erdem ve iffet duygusu sınanacak, gerçek mizacı test edilecektir. Türlü karmaşadan sonra âşıklar birbirine kavuşur ve birlikte Alba'da hüküm sürerler.

Parini'nin yazdığı libretto sembolik referanslar barındırmaktadır: Venüs İmparatoriçe Maria Theresia'yı, Ascanio genç arşidük Ferdinand'ı, peri kızı Sylvia ise Ferdinand'ın müstakbel eşi Maria Beatrice'i temsil etmektedir. Dönemin diğer trajedi ve serenatlarında da karşılaşıldığı üzere, bu eser evliliğe adım atacak olan genç prensesi erdem ve asil davranışların önemi hakkında bilgilendirir.

"Cara Lontano Ancora" vokal virtüözitesi ile ön plana çıkan aryadır. Ascanio kırsalda bir sunak etrafında görülür. Henüz peri kızı Sylvia ile tanışmamıştır; ancak kendisine vaat edilen bu gelini arzulamakta, özlemini çekmektedir.

"Ah di si nobil alma"da Ascanio Sylvia'ya duygularını anlatır. Bu karşılaşma esnasında Venüs, Ascanio'yu konuşmaması

için dilsiz bırakmıştır. Genç Ascanio, Sylvia'nın güzelliğini dile dökmeyi arzular ancak bunu yapamaz.

Mozart wrote the opera *Ascanio in Alba* in 1771, when he was only fifteen. Written to celebrate the wedding of Archduke Ferdinand Karl, the son of Empress Maria Theresia, to Princess Maria Beatrice d'Este, the work was composed to the libretto of Giuseppe Parini and has two parts.

The events in the pastoral opera *Ascanio in Alba* take place in a settlement called Alba Longa, which is considered the birth place of Ancient Rome, and involve mythological characters. In the opening scene of the first act, Venus praises the beauty of the city and asks her son Ascanio to rule Alba. Venus also heralds the marriage of Ascanio and a nymph called Sylvia. However, first Sylvia's virtue and chastity must be tested to see her true nature. The lovers are finally united after a series of complications and rule Alba together.

The libretto written by Parini involves symbolic references. Venus represents Empress Maria Theresia, Ascanio, the young archduke Ferdinand, and the nymph Sylvia, Maria Beatrice, Ferdinand's bride-to-be. As in the other tragedies and serenades of the period, the work informs the young princess who is about to marry of the significance of virtue and noble behavior.

"Cara Lontano Ancora", rises to prominence with its vocal virtuosity. Ascanio is seen at an altar in the country. He has not met Sylvia the nymph yet, but he desires and longs for the bride promised to him.

"Ah di si nobil alma", the sixteenth aria in the first act of "Ascanio in Alba" is adorned with phrases that reflect the feelings of Ascanio who meets the nymph Sylvia for the first time. During this encounter, however, Venus renders Ascanio mute. Young Ascanio wants to express the beauty of Sylvia, but he cannot.

Mitridate re di Ponto, KV.74A, Venga Pur

Mozart'ın aşk ve sadakat üzerine yazdığı bu eserin prömiyeri, 1770 yılında Milano'da gerçekleşmiş ve büyük ses getirmiştir. Üç perdelik eserin librettosu Jean Racine'in bir oyunu üzerine V.A. Cigna Santi tarafından yazılmıştır. Olaylar M.Ö.63 yılında Karadeniz'de geçmektedir. Pontus Kralı Mitridate VI Prenses Aspasia'ya aşiktir. Ancak

oğulları Farnace ve Sifare de Prensesi sevmektedirler. Aspasia, Romalılarla savaşmaya giden Mitridate ile nişanlanır, lakin gizlice Sifare'yi sevmektedir. Büyük kardeş Farnace Romalılarla ittifak kurar. Savaşı kaybeden Mitridate kendi hayatına son vermek üzereyken oğullarını affeder, Aspasia ve Sifare'nin evliliğini onaylar.

This work of Mozart's on love and loyalty was premiered in 1770 in Milan and received very favorably. The libretto of the three-act work was written by V.A. Cigna Santi after a play by Jean Racine. The events take place in 63 B.C. in the Black Sea area. Mitridate IV, King of Pontus, is in love with the princess Aspasia. However, his sons Farnace and Sifare also have feelings for her. Aspasia is engaged to Mitridate, who goes to fight against Romans, but she is secretly in love with Sifare. What is more, her love is requited. The older brother, Farnace, decides to ally himself with the Romans. Mitridate, who loses the war, forgives his sons, just as he was about to end his life, and approves the marriage of Aspasia and Sifare.

Gioachino ROSSINI (1792 - 1868) Hırsız Saksâğan Uvertürü | La Gazza Ladra Overture

Beethoven'in çağdaşı olan Rossini, dönemin en şöhretli bestecilerinden biridir. Geleneksel İtalyan operasını romantik eğilimlerle birleştirmiş; ortak kabul görmüş sahne yapısı formülleri yaratarak 19. yüzyıl operasını şekillendirmiştir.

La gazza ladra, bir Fransız melodramasından uyarlanmıştır. Komedi ve trajedi unsurları arasında gidip gelen bir tansiyon barındırdığı için *opera semiseria* türünde değerlendirilir. İki perdelik eser, hizmetçilik yapan Ninetta'nın gümüş kaşık çalma suçu nedeniyle ölüme mahkum edilmesini konu alır. Ninetta'nın masum olduğu gerçeği babası tarafından ispat edilebilecektir; ancak babası bulunamamaktadır. Bir süre sonra gümüş kaşığın ortalıktan kaybolmasına bir saksâğanın sebep olduğu gerçeği ortaya çıkar.

Uvertür, etkileyici trampet tremoloları ile açılır. Ardından orkestra güçlü bir melodi ile giriş yapar. Allegro tempoda iki tema içeren uvertür, Rossini'nin diğer uvertürlerinde de rastlanan coşkulu, renkli bir *crescendo* ile doruk noktasına ulaşır.

Rossini, Beethoven's contemporary, is among the best-known composers of his time. He merged the traditional Italian opera with romantic tendencies, and creating commonly accepted stage structure formulae, he helped shape the 19th century opera.

La gazza ladra was adapted from a French melodrama. It is considered to be in *opera semiseria* genre, as it involves a tension resulting from the alternation between the comedy and tragedy elements. The two-act work tells the story of a young woman, Ninetta, who works as a servant and is sentenced to death after being accused of stealing a silver spoon. Ninetta's innocence can be proven by her father; but her father cannot be found. After a while, it becomes apparent that the silver spoon was stolen by a magpie.

The overture starts with impressive solo drums. Then, the orchestra enters with a strong melody. The overture containing two themes at the allegro tempo reaches a peak with an enthusiastic and colorful *crescendo*, which is seen commonly in the other overtures of Rossini.

Tancredi, O Patria

Voltaire'in 1790 yılında kaleme aldığı *Tancrede* oyunundan uyarlanan ve librettosu Gaetano Rossi tarafından yazılan "Tancredi", *melodramma eroica* (kahramanlık teması içeren İtalyan operası) türünde bir eserdir. Karşılıklı husumet besleyen iki asil aileyi ve Tancredi ile Argirio'nun kızı Amenaide arasındaki aşkı merkezine alan hikaye 11. yüzyıl Sicilya'sında geçer. Prömiyeri 1813 yılında Venedik'te yapılan eser, Rossini'nin erken dönem operalarından biridir. Besteci, esere iki farklı son yazmıştır. İlk versiyonda, Voltaire'in yazdığı trajik sonun tersine, Tancredi hayatta kalır ve sevdiği kadınlı evlenir. Ancak prömiyerden kısa bir süre sonra Rossini ve Rossi eserin sonunu değiştirir; Voltaire'in yazdığı trajik sona sadık kalırlar ve Tancredi aldığı yaralar sonucu ölür.

Adapted from Voltaire's 1790 play *Tancrede*, *Tancredi* is a *melodramma eroica* (an Italian opera on the theme of heroism). The story set in the 11th century Sicily is about the hostility between two families and the love of Tancredi and Amenaide, daughter of Argirio. The work premiered in 1813 in Venice is one of the early period operas of Rossini. The composer wrote two different endings for

the story. In the first one, contrary to the tragic finale Voltaire wrote, Tancredi lives and marries to the woman he loves. However, shortly after the premiere, Rossini and Rossi decided to remain loyal to the finale Voltaire wrote, and changed the ending of the work, in which mortally wounded Tancredi dies.

Sergey PROKOFIEV (1891-1953)

Senfoni No.6, Mi minör, Op.111

Symphony No.6 in E minor, Op.111

Bir tarım uzmanının oğlu olarak ekonomik ve kültürel açıdan iyi şartlarda yetişen besteci, 11 yaşında aldığı bestecilik derslerinin ardından 1904 yılında St. Petersburg Konservatuvarına kabul edilmiştir. Gençlik yıllarında Rusya'da yaygınlaşan radikal modernist akımlardan etkilenen Prokofiev, konservatuvarın Rimsky-Korsakov, Glazunov gibi hocalarının geri kafalı olduğunu düşünmüş, fikir ayrılıkları yaşamıştır. Bu sebepten ötürü 1909 yılında bestecilik bölümünü vasat bir derece ile bitirmiştir. Ancak daha sonra öğrenimini devam ettirdiği piyano bölümünden 1914 yılında en yüksek derece olan Rubinstein Ödülü ile mezun olmuştur.

1916 yılında yazdığı *Klasik Senfoni* Prokofiev'e uluslararası bir tanınırlık kazandırmış, genç besteci sosyalist devrimin yaşandığı ülkesini terk ederek Avrupa'da ve Amerika'da yaşamaya başlamıştır. 1922 yılına dek özellikle ABD'de hem piyanist hem de besteci olarak önemli başarılar elde etmiştir. 1922-30 yıllarında çalışmalarını Paris'te sürdürmüştür. 1931 yılında Sovyet Rusya'ya geri dönen Prokofiev , 6. Senfoni'yi 1947 yılında, 2. Dünya Savaşı sonrası oluşan soğuk savaş dönemi şartları altında yazmıştır. Eserin Leningrad'taki prömiyeri beğenilmiş ve olumlu yorumlar almış, ancak Moskova prömiyeri aynı şekilde karşılanmamıştır. Değişen Sovyet sanat politikalarının bu duruma etkisi büyüktür.

İkinci Dünya Savaşı boyunca yaşanan trajediye bir ağıt niteliği taşıyan senfoni üç bölümden oluşur. İlk bölüm yer yer melankolik ve ciddi, yer yer lirik bir atmosfere sahiptir. Farklı duygu durumları ve tonalitelere gezinir. İkinci bölüm bir yakarış edasıyla açılır ancak kontrast bir melodi bu atmosferi dağıtır. Final bölümü ise, bestecinin kendi deyimiyle, 5. senfoniye yakın bir karaktere sahiptir.

Born to an agronomist father, Prokofiev was raised under favorable economic and cultural conditions, and after receiving composition tutoring, he was accepted to the St. Petersburg Conservatory in 1904. Influenced by the radical modernist movements of the time spreading in Russia, Prokofiev found some professors at the Conservatory like Korsakov and Glazunov parochial and had conflicts with them. He therefore graduated from the composition department with a mediocre degree in 1909. However, he then graduated from the piano department, where he continued his studies, with the highest degree, called the Rubinstein Award, in 1914.

Prokofiev achieved international fame with the *Classical Symphony* he wrote in 1916. The young composer left his country, which was undergoing the socialist revolution, and started living in Europe and the United States. Until 1922, he enjoyed considerable success as a composer and pianist, especially in the States. Between 1922-30 he worked in Paris. Returning to Russia in 1931, Prokofiev wrote the Sixth Symphony in 1947, in the Cold War circumstances that emerged after the World War 2.

The Leningrad premiere of the work was received well, while the Moscow premiere was not met with the same enthusiasm, due, largely, to the changes in the Soviet artistic policies.

The symphony, an elegy of the tragedy of the Second World War, is composed of three movements. The first movement is sometimes melancholic and serious, and has a lyrical atmosphere at other times. It wanders between different moods and tonalities. The second movement starts like a cry, but a contrasting melody changes the atmosphere. The finale movement, as stated by the composer himself, has a character close to that of the fifth symphony.

Didem Coşkunseven

BSO konserlerini **Radyo Bilkent**
Klasik Müzik Kuşağı'nda dinleyebilirsiniz.
You may listen BSO concerts on **Radio Bilkent**
Classical Music Hours.

Pazartesi | Monday 22.00 - 24.00
Pazar | Sunday 08.00 - 10.00

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

I. Keman | 1st Violin

Ellen Jewett, konzertmeister
Irina Nikotina, konzertmeister asst.
Suzanna Bezhani
Bahar Kutay
Refik Zamanalioğlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Kudinova
Süreyya Defne
Eda Delikçi
Davut Aliyev
Elena Postnova
Arif Möhsünoğlu

II. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, grup şefi | principal
Rasim Bağurov
Elena Rihsi
Marina Görmüşoğlu
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Ferhat Gülmehmet
Seyran Ahundzade
Hüseynali Hüseynaliyev

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal
Elena Gnezdilova
Sema Hakioğlu
Uluğbek Rihsi
Ece Akyol
Svetlana Simolin
Elif Onay
Barış Simolin
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal
Zurab Tsitsuachvili
Burak Noyan
Şalva Gagua
Gökhan Över *

Flüt | Flute

Albena Sezer, grup şefi | principal
Zita Zempleni
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, grup şefi | principal
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal
Selen Akçora
Leonid Volkov
Miho Murakami *

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, grup şefi | principal
Ezgi Tandoğan Onat
Onur Üzülmöz *

Korno | Horn

Laszlo Gyarmati, grup şefi | principal
Güloya Altay
Hasan Erim Hacat
Tayfun Avcıoğlu *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, grup şefi | principal
Krassimir Koniarov
Renato Lupu*

Trombon | Trombone

Cem Güngör, grup şefi | principal
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, grup şefi | principal
Andrei Veryshka *
Ali Can Öztan *
Hakan Yağuş *

Arp | Harp

Mehmet Şahin *

Piyano ve Çelesta | Piano & Celesta

Rustam Rahmedov *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Programlar Next Programs

28 Ekim October 2017
Cumartesi Saturday, 20:00

Yaylılarla Bayram Coşkusu The Spirit of Festivity with Strings

Michael Maciaszczyk şef conductor

E. Elgar	Giriş ve Allegro, Op.47 Introduction and Allegro, Op.47
S. Barber	Yaylı Çalgılar için Adagio Adagio for Strings
H. Purcell	Chacony, Sol minör G minor (Düz. Arr.: B. Britten)
B. Britten	Prelude and Fuge, Op.29
G. Holst	St. Paul Süiti Suite
P. Warlock	Capriol Süiti Suite

Bilet ve Ulaşım Bilgileri Ticket and Transportation Information

Tüm biletler BSO web sitesi ve gişesinden temin edilebilir.
Tickets are available at BSO website and ticket office.

Gişe-Ticket Office: **(312) 290 1775**
bilet.bilkent.edu.tr

Ücretsiz Servis | Free Transportation

Tunus Caddesi, Milli Kütüphane, Armada ve Kentpark'tan, konserden bir saat önce ve konser sonrasında.

From and to Tunus Street, National Library, Armada and Kentpark one hour prior to concert time and after the concert.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.